

Nieuw-Vlaams Magazine

maart 2014

■ Geert Bourgeois en Philippe Muyters:
"Verandering voor Vooruitgang is
noodzakelijk voor Vlaanderen"

■ Er bestaat zoiets als
'de Vlaamse droom'

Peter Dedecker over ACW, Arco en Dexia:
"Een zuil van zelfbediening"

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

13

Op 21 maart, exact 65 dagen voor de verkiezingen, trok een onschuldige kinderkand de lijstnummers voor de partijen die aan de federale en deelstaatverkiezingen deelnemen. Voor de N-VA kwam het geluksnummer 13 uit de bus.

Björn Crul

@VOKA_bcrul op 19/03/2014

Belastingen in België bij hoogste in EU. En nu dus nog een beetje hoger: zwaardere heffing op opzevergoeding.

Nou moe

Na het pleidooi van sp.a om cannabis te legaliseren, wil econoom Paul De Grauwe nog verder gaan. Hij pleit onomwonden voor het legaliseren van alle drugs en voor de heffing van accijnzen erop. “Onbegrijpelijk”, vindt N-VA-senator en arts Louis Ide. “Want zo geef je als maatschappij het signaal dat drugs oké zijn, met alle gevolgen van dien.”

Geert Noels

@GeertNoels op 19/03/2014

'Armer worden is niet erg, als we maar gelijker worden' is geen mentaliteit om vooruitgang en welvaart te creëren.

“Wie de interviews met Bert Anciaux (sp.a) las naar aanleiding van zijn doctoraatsverdediging, stelt vast dat hij (...) net zoals extreem-rechts kiest voor de niet-integratie, het cultiveren van een etnische opdeling van onze samenleving. Anciaux en co vinden dat een feest, uiterst rechts een angstbeeld - maar de klemtoon op de verschillen hebben ze gemeen. Die visie komt in essentie neer op de keuze voor een vorm van feitelijke apartheid en sluit mensen op in hun cultuur van afkomst. Daar staat een andere kijk tegenover. Velen hebben een verschillende afkomst maar samen een gemeenschappelijke toekomst in Vlaanderen. Wordt Vlaanderen een lappendeken van etnisch bepaalde 'kliekjes' of een gemeenschappelijk project?”

Peter De Roover op zijn blog www.peterderoover.be (14/03/2014)

“Dit is de zesde staathervorming.” Tijdens het kopstukendebat van het Vlaams Rechtsgenootschap VRG aan de KU Leuven illustreerde N-VA-Kamerlid Theo Francken de complexiteit van de nieuwe bevoegdheidsverdelingen. Op de website van de N-VA vindt u een videoverslag: www.n-va.be/debatvrg

Goed bezig

“Er moet verandering komen binnen de spoorgroep. Voor de reizigers, voor de medewerkers en vooral ook voor de belastingbetalers.” Dat concludeert voormalig spoorbaas Marc Descheemaeker in zijn boek *Dwarsslijper*. Daarin haalt hij snoeihard uit naar onder meer de vakbonden en de regering, en vooral dan naar ‘keizer van Oostende’ Johan Vande Lanotte (sp.a). “We kunnen enkel vaststellen dat sommige ministers voor minder zijn vertrokken”, aldus uitgever André Van Halewijck in *Knack* (19/03/2014).

11

Met haar keuze voor het Oosterweeltracé wil de Vlaamse Regering de mobiliteitsproblemen in en rond Antwerpen aanpakken, de leefbaarheid verbeteren en de verkeersveiligheid verhogen.

15

Sinds het verschijnen van het Warandemanifest in 2005 zijn de nefaste gevolgen van het Belgische federale bestel alleen maar duidelijker en scherper geworden. Wij spraken met Remi Vermeiren over zijn nieuwe boek *België: de onmogelijke opdracht*.

16

“Op en rond Maidan stierven mensen; woede en ontzetting overheersten. Ik vond dat ik ook op zo'n dramatisch moment daar moest zijn.” Europees Parlements lid Mark Demesmaeker was in Kiev toen het geweld daar escaleerde.

18

Jong N-VA is tegen een verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs. Om meer middelen vrij te maken, is het vooral nodig om de doorstroming te verbeteren, vinden de jongeren.

Socialistische dromerij

In maart stelde de PS haar verkiezingsprogramma voor. Meer belastingen, meer uitgaven. Daar komt het in het kort op neer. Hoe het moet gefinancierd worden, dat zien ze later wel. Geen woord over loonkosten of het op orde brengen van de begroting. De PS ontkent de economische realiteit en kiest voor socialistische dromerij.

De financiering van de PS is weliswaar onuitgesproken, maar toch vrij simpel. De factuur is voor de Vlaamse middenklasse. Voor de mensen die werken, sparen en ondernemen. Het omzwochtelde PS-voorstel om een vermogenskadaster in te voeren, laat het ergste vrezzen. De citroen van de werkende Vlaming moet tot op de laatste druppel worden uitgeperst.

Daarmee staat de keuze op scherp. Minder belastingen en meer ruimte voor de economie met de N-VA. Of meer belastingen en de sluipende dood voor ons sociaal stelsel met de PS.

Wat zal het zijn?

Wat de sp.a wil, is duidelijk. Maar het is nu aan Open Vld en CD&V om kleur te bekennen. Kiezen zij voor een economisch herstelbeleid gericht op jobcreatie? Of kiezen zij voor stijgende belastingen en groeiende uitgaven?

Open Vld en CD&V hebben in de regering-Di Rupo jarenlang een PS-beleid gevoerd: stijgende belastingen, stijgende uitgaven. In hun verkiezingsprogramma beloven zij nu een N-VA-beleid van lastenverlagingen. Maar hoe denken zij dat te doen met deze PS? Een PS die zelfs de schamele hervormingen van de federale regering - zoals de beperking van de wachttuitkeringen - wil terugdraaien?

Je kan niet de Vlamingen belastingverlagingen beloven en anderzijds alles klaar maken voor Di Rupo II. Het is het een of het ander. Wat zal het zijn? De PS of de N-VA? Met een Open Vld die verkondigt dat een Vlaamse meerderheid in de federale regering niet nodig is, vrees ik het ergste. Alleen een sterke N-VA kan dat rampscenario voorkomen.

Bart De Wever

Algemeen voorzitter N-VA

Gezocht: cultuurwijzers voor Brussel

Wat heb je eraan als je van alles organiseert maar mensen de weg erheen niet vinden? In Brussel is dat risico reëel. Zo heeft onze hoofdstad nog steeds geen globaal en gecoördineerd plan om culturele instellingen op haar grondgebied te signaleren.

Dat vernam Brussels parlements lid **Paul De Ridder** van de bevoegde minister. De administratie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bekijkt wel individuele vragen en werkt ook samen met VisitBrussels om wegwijzers aan te brengen voor conferentie- en tentoonstellingsruimtes.

Maar voor De Ridder kan dat beter. “Sommige culturele instellingen zien in de straten wegwijzers naar hun activiteiten, andere dan weer niet. Nochtans is een goede bewegwijzering onontbeerlijk om mensen vlot de weg te doen vinden naar theaters, concertzalen, musea, bibliotheken, enzovoort. Ook voor toeristen is dat bijzonder nuttig.”

Daarom stelt de N-VA voor om een coherent plan uit te werken voor bewegwijzering in de 19 Brusselse gemeenten, in samenspraak met de diverse actoren. Ook het Brussels Kunstenoverleg (BKO) suggereerde dat al in zijn Cultuurplan van 2009.

Steeds meer klachten over geweld binnen het leger

Vorig jaar nam het aantal klachten bij Defensie wegens pesten, geweld en ongewenst seksueel gedrag toe met elf procent, van 202 in 2012 tot 225 in 2013. Dat blijkt uit het antwoord op een vraag van N-VA-Kamerlid **Karolien Grosemans** aan de minister van Defensie.

Vooral het aantal informele klachten, waarbij het slachtoffer om hulp vraagt zonder dat er een formele procedure volgt, is fors gestegen. Volgens **Karolien Grosemans** zijn er nog wel wat problemen binnen het antipestbeleid van Defensie. “Ook in het geval van een formele klacht wordt de zaak intern afgehandeld. Dat kan sommige slachtoffers ervan weerhouden om formeel om hulp te vragen. Daarom is er nood aan een extern, neutraal meldpunt”, vindt Grosemans. “Verder houdt Defensie te weinig relevante gegevens bij. Zo zijn er geen cijfers over hoe vaak een probleemsituatie wordt ‘opgelost’ door de overplaatsing van een van de betrokkenen.”

Willem I: tijd voor herdenking én herwaardering

In 2015 is het 200 jaar geleden dat de Zuidelijke en Noordelijke Nederlanden werden herenigd, na een scheiding van bijna twee eeuwen. De Europese mogendheden gaven aan koning Willem I de opdracht om een hechte unie tot stand te brengen. Vlaams Parlements lid **Karim Van Overmeire** breekt een lans voor de herdenking ervan.

Vlaams Parlements lid **Karim Van Overmeire** pleit voor nauwere samenwerking met Nederland.

In de vijftien jaar dat Willem I over het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden regeerde, wist de vorst heel wat te realiseren: hij investeerde in infrastructuurwerken, stimuleerde de opkomende industrie en bouwde het onderwijs uit. Er kwam een taalwetgeving die van het Nederlands de enige officiële taal in de Vlaamse provincies maakte.

België-Holland

Indien het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden was blijven bestaan, dan was het nu een middelgroot land in het hart van Europa met 26 miljoen inwoners, waarvan 22 miljoen Nederlandstaligen. Helaas maakte de Belgische omwenteling van 1830 een einde aan de unie en kwamen ‘de Belgen’ tegenover ‘de Hollanders’ te staan. De herdenking van die bloeiperiode van de Lage Landen mag niet tot Nederland beperkt blijven. Daarom stelde **Karim Van Overmeire** in het Vlaams Parlement voor om de realisaties van Willem I opnieuw onder de aandacht te brengen en nauwer samen te werken met Nederland.

Federale musea: vergane glorie is niet altijd charmant

Sinds 1 maart is het ontslag van Michel Draguet als directeur ad interim van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis definitief. Mede onder druk van de vele parlementaire vragen van N-VA-Kamerlid Cathy Coudyser heeft de man zelf zijn ontslag ingediend.

Kamerlid Cathy Coudyser: "Ik ben ervan overtuigd dat de federale musea met meer inspraak van beide deelstaten moeten worden bestuurd."

Daar is niemand echt rouwig om want Draguet laat het museum achter in een staat die erger is dan toen hij de instelling van zijn voorganger erfde. Om orde op zaken te stellen, wil **Cathy Coudyser** dat er nu zo snel mogelijk een crisismanager wordt aangesteld. Ook Jong N-VA steunt haar voorstel en manifesteerde om die reden in het Jubelpark.

Hedendaagse museumvisie

"De nadruk moet liggen op enkele duidelijke prioriteiten: het personeel ondersteunen, dat zwaar heeft geleden onder het gevoerde beleid, een masterplan opstellen voor de komende jaren, financieel orde op zaken stellen en eindelijk werk maken van een efficiënt beheer", aldus Coudyser. "Daarnaast ben ik ervan overtuigd dat die federale instellingen met meer inspraak van beide deelstaten moeten worden bestuurd. Zo komen we tot een transparant bestuur en een hedendaagse museumvisie."

De fraudebubbel van Crombez

Als we staatssecretaris voor Fraudebestrijding **John Crombez (sp.a)** mogen geloven, bracht de strijd tegen de sociale fraude in 2012 en 2013 jaarlijks 150 miljoen euro op. Maar helaas is dat niet het geval.

Volgens N-VA-Kamerlid **Nadia Sminate** misleidt Crombez de publieke opinie. Want 150 miljoen euro 'vastgesteld' is allesbehalve 150 miljoen euro effectief 'ingevorderd'. "Dat schrijnende gebrek aan objectiveerbare cijfers was altijd al het belangrijkste pijnpunt in de strijd tegen fraude", verklaart Sminate. "En vandaag kunnen we nog steeds niet met zekerheid zeggen welke terugvorderingen naar aanleiding van fraude gebeuren."

Voor de N-VA is de strijd tegen de sociale fraude een topprioriteit. Misbruik van onze sociale zekerheid móet worden opgespoord en bestraft. Want fraude brengt schade toe aan onze economie: aan onze bedrijven én aan de werkgelegenheid.

Historisch kindermisbruik officieel erkend

Kindermisbruik is een vergrijp dat niet enkel de slachtoffers maar de maatschappij als geheel aantast. En zoals de recente pedofilieschandalen in de Kerk hebben aangetoond, kunnen de gevolgen ervan vele decennia later nog nawerken.

De voorbije jaren verschenen diverse rapporten met aanbevelingen voor de erkenning en aanpak van kindermisbruik, ook uit het verleden. Op basis van dat wetenschappelijk onderzoek heeft het Vlaams Parlement nu een voorstel ingediend om die aanbevelingen ook in beleid om te zetten. Vlaams Parlementsleden **Lies Jans en Helga Stevens**, die het voorstel steunen, willen dat de slachtoffers van historisch geweld en misbruik in jeugd- en onderwijsinstellingen in Vlaanderen publiekelijk worden erkend, evenals de verantwoordelijkheid die we als samenleving daarin dragen. "We moeten ook in het algemeen beter leren omgaan met geweld tegen en onder kinderen", vindt Stevens. "Daarom vragen wij de Vlaamse Regering om bij de federale regering aan te dringen op de uitvoering van de aanbevelingen uit de rapporten die betrekking hebben op federale bevoegdheden", besluit Jans.

Voor de N-VA is de strijd tegen sociale fraude een topprioriteit.

ACW, Arco en Dexia:

Een zuil van zelfbediening

In februari 2013 onthulde N-VA-Kamerlid Peter Dedecker dat de top van het ACW 800 000 Arco-coöperanten en 11 miljoen belastingbetalers belazerde. Een jaar later bijt hij zich nog steeds vast in het dossier en reconstrueert hij zijn speurtocht en ervaringen in een boek. 'Een zuil van zelfbediening' ligt vanaf nu in de boekhandel.

Peter, het voorbije jaar heb je je vastgebeten in enkele belangrijke dossiers. Je naam is vooral op het ACW-Arco-Dexia-dossier blijven plakken. En daarover schrijf je nu een boek. Waarom?

Peter Dedecker: "Het is zeker niet mijn bedoeling voor de rest van mijn dagen vrijwel uitsluitend aan dit dossier gelinkt te blijven. Daarvoor heb ik de

voorbije jaren te veel opbouwend werk gedaan in pakweg het telecomdossier, of in de commissie Economie. Dat gaat veel verder dan louter 'kritiek geven'. Maar ik werd het voorbije jaar op tal van plaatsen in heel Vlaanderen gevraagd om te spreken over het ACW en Arco. Het houdt de mensen echt bezig. Logisch ook, want er zijn 800 000 gedupeerden.

Ik probeerde die spreekbeurten beknopt te houden en mij te beperken tot de essentie. Maar vaak liep de presentatie, dankzij de vele vragen uit het publiek, meer dan twee uur uit. Er valt ook zo veel over te vertellen. Ik vond het dus nuttig en interessant om alles eens op een rijtje te zetten, om het verhaal te kaderen in historisch perspectief en te relateren aan de politiek van de voorbije jaren. En uiteraard wou ik uit de doeken doen hoe ik ertoe ben gekomen om het dossier uit te spitten, en wat mijn achtergrond en motieven zijn. Het is eigenlijk een bijzonder spannend verhaal over hoe er in dit land aan politiek en belangenvermenging wordt gedaan.

© Anne Delecock

Je bent ingenieur van opleiding: niet meteen een visitekaartje in de wereld van de 'haute finance'. Maar misschien was dat wel nuttig om met een andere blik naar de zaken te kijken?

Peter: “Dat klopt. In een ingenieursopleiding leer je om over het muurtje te kijken, verder dan je eigen domein. Je leert verbanden leggen tussen verschillende ogenschijnlijk losstaande elementen die in samenhang bijzonder rare effecten kunnen hebben. Denk maar aan het typische ingenieursvoorbeeld van de Millenniumbrug in Londen. Volgens alle berekeningen was die veilig en stabiel, maar men moest haar amper twee dagen na de opening weer sluiten. Tijdens een loopwedstrijd bleek namelijk dat de interactie tussen de vele lopers en de brug tot gevaarlijke trillingen leidde, waardoor de brug heftig begon te bewegen.

Ik heb me wat moeten bijscholen, dat wel. Door ingewikkelde financiële structuren en producten te bestuderen, heb ik op korte termijn enorm veel opgestoken.”

Hoe ben je eigenlijk betrokken geraakt bij dit dossier?

Peter: “Alles begon natuurlijk met de val van Dexia Groep en mijn werk in de Dexia-commissie. Hoe was het zover kunnen komen dat deze grootbank twee keer moest worden gered? En waarom weigerden de traditionele partijen een grondig onderzoek naar wat er misliep?

We hadden met z'n allen 4 miljard euro betaald om de bank te redden. En toen bekend raakte dat het ACW dankzij zijn winstbewijzen geld kon halen uit Belfius (vroeger Dexia Bank België en onderdeel van Dexia Groep), vielen een paar puzzelstukken op hun plaats. Hier is echt veel meer aan de hand, vermoedde ik. En dus ging ik op zoek naar informatie en sprak ik met een aantal betrokkenen, met journalisten en specialisten. Ik kreeg ook hulp van medestanders. Soms uit zeer onverwachte hoek.”

Je verhuisde van de achterbank naar het podium, en alle schijnwerpers waren op jou gericht. Hoe gaat een jong parlementslid dan om met de enorme druk die er op sommige momenten zeker moet zijn geweest?

Peter: “Dat was bij momenten inderdaad heftig, ja. Minuten voordat het ACW een persconferentie ging geven met een reactie op mijn onderzoek, belde onze woordvoerder met de boodschap dat ik enkele uren later in Terzake zou zitten. Dan breekt het angstzweet je wel uit. Maar gelukkig hebben we uitstekende mensen in de partij die me hebben bijgestaan.

“

“Dit de grootste doofpotoperatie van de laatste decennia.”

Maar eigenlijk draaide het voor mij altijd rond verontwaardiging. Verontwaardiging over hoe een ‘sociale’ organisatie zo met haar eigen mensen kon omgaan. Die verontwaardiging, voor velen een drijfveer in de politiek, zorgt dat je je op een oprechte manier door een kritisch interview heen kan slaan.”

Wat vind je van de houding van de ACW-top in dit dossier? En hoe kijk je naar het middenveld?

Peter: “Het middenveld ligt me te nauw aan het hart om het over te laten aan de huidige ACW-top. Zij hebben niet alleen hun eigen bewegingsmensen, hun eigen vrijwilligers, financieel bedrogen. Zij hebben hen ook hun geloofwaardigheid ontnomen. Die mensen kwamen met ACV- en ACW-vlaggen op straat voor fiscale rechtvaardigheid en tegen belastingparadijzen. En tegelijkertijd zaten de toplui van diezelfde ACW-organisatie vrolijk deals te sluiten op diezelfde belastingparadijzen en namen ze het niet al te nauw met die fiscale rechtvaardigheid. Sterker nog, in mijn boek toon ik aan dat deze mensen absolute pioniers waren inzake fiscale constructies. Een onvoorstelbaar verhaal.

Kortom: het boek probeert antwoorden te vinden op de vraag hoe dit allemaal mogelijk is geweest.”

Wat is jou het afgelopen jaar het meest bijgebleven?

Peter: “Er steekt niet bepaald één specifiek moment of voorval bovenuit. Maar wat me altijd zal bijblijven, is hoe de andere partijen met dit dossier omgingen. De ergenis als je hen in de coulissen zag in vergelijking met hun houding voor de camera's, bijvoorbeeld, getuigde van het betere bochtenwerk. De druk moet soms groot zijn geweest. Het hele systeem stond te daveren. De kracht die daarvan uitgaat is onvoorstelbaar.”

BREEDBEELD

Als je vervolgens te horen krijgt dat je beter stopt met kritiek geven op die praktijken 'omdat je de vrijwilliger raakt', dan wordt het pas echt te gek voor woorden. Dat is onvoorstelbaar. Gelukkig zijn er nog tal van andere middenveldorganisaties die het zoveel beter doen. Het draagvlak van pakweg Natuurpunt, waar ik zelf lid van ben, is enorm. Ook in de christelijke sfeer is een organisatie als Poverello ronduit een voorbeeld. Tijdens een recent bezoek was ik enorm onder de indruk van het engagement dat ik daar zag."

Jij en de N-VA zeggen op te komen voor de kleine coöperanten maar stemden tegen de waarborgregeling. Hoe valt dat te rijmen?

Peter: "De Arco-coöperanten zijn slachtoffers van misleiding. Zij kochten een gezegd 'veilig spaarproduct' dat in werkelijkheid een risicovol hefboomfonds bleek te zijn dat door de ACW-bonzen werd beheerd als een alles behalve goede huisvader. Wat mij betreft moeten die coöperanten hun geld terugkrijgen, in de eerste plaats van diegene die hen heeft bedrogen: de ACW-top."

De huidige staatswaarborg is niet meer dan een mistgordijn om datzelfde ACW uit de wind te zetten. Arco heeft dat in een brief ook toegegeven: die waarborg moest er komen om het ACW te redden, en om te vermijden dat de toplui aansprakelijk zouden worden gesteld. Bovendien blijkt dat die waarborg een loze belofte was die ook juridisch niet kon worden waargemaakt. De Nationale Bank had al bedenkingen in haar advies en ook de Europese Commissie is bijzonder kritisch. Maar men moest de coöperanten nu eenmaal een luchtkasteel voorspiegelen ..."

Hoe staat het met de klacht die tegen jou is ingediend?

Peter: "Die klacht werd ingeleid op Goede Vrijdag vorig jaar. Dat klinkt misschien wat symbolisch, ook al wil ik

© Anne Delbecq

Peter De Dedecker: "Een zuil van zelfbediening' is een bijzonder spannend verhaal over hoe er in dit land aan politiek en belangenvermenging wordt gedaan."

geen messiaanse eigenschappen claimen (lacht). Op de inleidingszitting werd de procesagenda bepaald. Dat is eerst een lange papieren procedure, waarbij mijn advocaat en die van het ACW, meester Hans Rieder, argumenten en conclusies uitwisselen. Pas op 5 juni 2014 is de eerste pleitdatum geagendeerd. Wij hebben aangedrongen op een zo snel mogelijke procedure, met slechts één rechter in plaats van de drie waarop we als verdedigers recht hebben."

Uit onthullingen in *De Tijd* begin februari bleek dat de top van het ACW wel degelijk fraude pleegde en aan een zware boete was ontsnapt

door te dreigen met het invoeren van procedurefouten. Jij vroeg het ACW toen om de klacht in te trekken. Al enig antwoord gekregen?

Peter: "Ik vroeg dat niet. Ik zou het gewoon logisch hebben gevonden. Ik stelde dat zij een belastingaftrek claimden waar zij geen recht op hadden. Uit die berichtgeving van *De Tijd* bleek dat het ACW via een mailtje aan de fiscus 'spontaan' afstand deed van die belastingaftrek kort na mijn bekendmakingen. Dan vraag ik me af waarvan ze me nog willen beschuldigen op dat proces. Soit, ze hebben die klacht niet ingetrokken. Ik ben dus benieuwd naar wat ze zullen zeggen."

Ondanks alles draaien veel van de topfiguren waarover je in het boek spreekt nog steeds mee. ACW-voorzitter Patrick Develtere werd beloond met een mooie promotie. Francine Swiggers, de topvrouw van Arco, mag haar eigen vereffening regelen. En Jean-Paul Servais wordt gewoon opnieuw benoemd aan het hoofd van de FSMA, de autoriteit die op de banken moet toezien. Maakt jou dat nog kwaad? Of treedt er stil aan berusting op?

Peter: “Berusting is een gevaar waar we nooit mogen intrappen. Eens we aanvaardden dat alles kan in dit land, is het helemaal om zeep. Daartegen moeten we blijven vechten. Dat is mijn drijfveer als geëngageerd politicus. Die cultuur van berusting wil ik doorbreken. We mogen het niet langer aanvaarden. Dát wil ik veranderen.”

Heb je het gevoel dat we alles weten wat we moeten weten? Heeft het parlement zijn werk kunnen doen?

Peter: “Zeker niet. De meerderheidspartijen houden een echte onderzoekscommissie nog steeds angstvallig tegen. We hebben nog altijd de documenten van de toezichthouder niet mogen inkijken. Ook de bijlagen van het contract tussen ACW en Belfius, en het historische contract tussen ACW en Dexia hebben we nog steeds niet mogen inkijken. De meerderheid wil dat potje absoluut gedekt houden. Naar mijn mening is dit de grootste doofpotoperatie van de laatste decennia. En dat terwijl we intussen nog steeds voor miljarden euro’s borg staan.”

Op een bepaald punt werd het erg warm. Enkele figuren die zich openlijk uitspraken over ACW-Arco-Dexia vertelden dat ze werden bedreigd, of dat ‘de druk om te zwijgen steeds groter’ werd. Heb jij dat ook ondervonden?

Peter: “Ik heb geen regelrechte directe

bedreiging ervaren. Dat zou overigens averechts werken, want de publieke opinie zou daar ook het hare van denken. Maar het proces dat tegen mij is aangespannen komt eigenlijk neer op pure intimidatie. Parlementsleden die hun werk willen doen in het belang van de belastingbetaler, krijgen zo het signaal dat ze best twee keer nadenken voor ze iets naar buiten brengen.”

25 mei nadert. Denk je dat we de komende jaren nog nieuws gaan krijgen in dit dossier?

Peter: “De vereffening van Arco is nog altijd aan de gang en zal nog een tijdje aanslepen. Het strafonderzoek van het parket naar het ACW loopt eveneens nog. Daarover lasen we onlangs nog dat het parket zich ook vastbijt in het dossier.”

Ik heb steeds gesteld dat de constructie van de winstbewijzen onrechtmatig was omdat het ACW op die manier winsten naar zichzelf kon afleiden in plaats van naar de coöperanten. Dat gaat om meer dan 120 miljoen euro door de jaren heen, en nog eens 115 miljoen euro bij de afkoop van de winstbewijzen door Belfius. Als het parket en de rechtbank mij volgen in de rede-

nering dat die miljoenen, plus een schadevergoeding, bij de Arco-coöperanten hadden moeten terechtkomen, zou dat goed nieuws zijn voor de coöperanten.

Ook de waarborgregeling staat nog altijd ter discussie bij de Raad van State en de Europese Commissie. Meer nog: ik heb onlangs - en helaas was mijn boek toen al af - kunnen onthullen dat het minister Geens is gelukt om de beslissing van de Europese Commissie uit te stellen tot na de verkiezingen. De coöperanten worden dus nog tot na de verkiezingen bewust aan het lijntje gehouden.

“De ACW-toplui waren absolute pioniers inzake fiscale constructies.”

En helaas zal ook Dexia ons nog heel lang achtervolgen ... Didier Reynders (MR) wist in zijn recent verschenen boek al dat Dexia wellicht binnenkort opnieuw geld nodig heeft. Kwestie van af te sluiten met goede vooruitzichten, zeker ...? Ik laat dit dossier alleszins niet los.”

www.eenzuilvanzelfbediening.be

N-VA-leden kunnen *Een zuil van zelfbediening* van Peter Dedecker aankopen tegen de verminderde prijs van 16,50 euro per exemplaar (in plaats van 19,50 euro), inclusief verzendkosten.

U bestelt rechtstreeks bij Uitgeverij Pelckmans met vermelding van uw lidkaartnummer:

- Stuur een bericht naar klantendienst@pelckmans.be
- Bel naar 03 660 27 20
- of fax naar 03 660 27 01
- Of bestel via het formulier op www.eenzuilvanzelfbediening.be

N-VA-afdelingen krijgen bij minimaal aankoop van 10 exemplaren 40 procent korting op de particuliere verkoopprijs van 19,50 euro. Meer informatie en bestellingen: klantendienst@pelckmans.be

Geert Bourgeois en Philippe Muyters een week lang in dialoog

Vlaanderen staat internationaal aan de top op het vlak van kennis, gedrevenheid en creativiteit. Maar de versnippering van bevoegdheden op verschillende beleidsniveaus, de hoge energiekosten en een te hoog loonbeslag vormen ernstige belemmeringen voor de Vlamingen om hun ambities te kunnen waarmaken.

Met die woorden concludeerden Vlaams viceminister-president Geert Bourgeois en Vlaams minister Philippe Muyters de krokusvakantie die ze samen hadden gebruikt om in dialoog te gaan met mensen uit zeer uiteenlopende sectoren over heel Vlaanderen. De ministers luisterden en spraken er met spelers uit zowel de culturele wereld, het onderwijs, de arbeidsmarkt, de gezondheids- en welzijnssector en het bedrijfsleven als uit de sectoren toerisme, natuur, sport en energie.

“We hebben meer dan twintig bezoeken afgelegd. De rode draad doorheen al deze ontmoetingen is dat er op elk domein ambitieuze, creatieve en gedreven mensen aan het werk zijn”, stelden Muyters en Bourgeois vast. “Vlaanderen wil vooruit. Maar er zijn knelpunten die maken dat we nog te veel met de handrem op rijden.”

Verandering voor vooruitgang is noodzakelijk

“De belemmeringen die het werkveld ons signaleert, hebben niks te maken met een gebrek aan engagement of kennis, maar des te meer met drempels die verhinderen om ambitie waar te maken. De belangrijkste zijn

het hoge loonbeslag, de energiekostenhandicap en de versnippering van bevoegdheden. Willen we onze uit-

Beide N-VA-ministers werden tijdens hun dialoogweek overal erg warm onthaald. Ze zijn opgetogen over de open en inhoudelijke gesprekken die ze in heel Vlaanderen hebben kunnen voeren.

stekende sociale zekerheid en ons hoogstaande onderwijs verder ontwikkelen dan moeten we prioritair die drempels wegwerken. Dat zal het bedrijfsleven en het geëngageerde middenveld toelaten om onze welvaart te bestendigen. En daarvoor is

een ‘systemische’ verandering voor vooruitgang noodzakelijk.”

Concrete voorstellen

Tijdens hun dialoogweek lanceerden de ministers daartoe al een aantal concrete voorstellen. Wat de gezondheidszorg betreft, pleiten ze voor een verdere informatisering met onder meer de oprichting van een digitaal patiëntendossier. Dat zou het werk in de vele uitstekende ziekenhuizen een pak efficiënter maken. Ook het gebruik van zorg-hotels voor patiënten die het ziekenhuis verlaten en toch nog zorg nodig hebben, kan een efficiënte maatregel zijn. De kostprijs per nacht in een zorghotel is immers veel lager dan die van een verblijf in een ziekenhuis.

Op vlak van onderzoek en ontwikkeling stellen ze voor om de volgende regeerperiode te gaan naar één minister voor economie, innovatie en wetenschapsbeleid. Die moet specifieke aandacht hebben voor de ondersteuning van kleine bedrijven in hun zoektocht naar vernieuwing en ontwikkeling.

Wat betreft het arbeidsmarktbeleid pleiten de ministers voor een nieuwe

regeling voor het collectief ontslag. Betroffen werknemers die meteen elders aan de slag kunnen en willen gaan, moeten ook gebruik kunnen maken van de tegemoetkomingen van het sociaal akkoord dat wordt gesloten.

Multimove(.be) prikkelt kinderen om te bewegen

Multimove is een programma dat kinderen tussen 3 en 8 jaar prikkelt om gevarieerd te bewegen. Vlaams minister van Sport Philippe Muyters startte Multimove voor Kinderen op in 2011, samen met partnerorganisaties*, de overheid en de academische wereld. Multimove biedt heel wat beweeg-activiteiten en tips voor sportclubs, lokale sportdiensten, scholen en ouders.

“Kinderen die veel en gevarieerd bewegen, zullen later gemakkelijker correcte bewegingen uitvoeren, bijvoorbeeld tijdens het sporten”, motiveert de minister het programma. Uit onderzoek blijkt echter dat kinderen in Vlaanderen te weinig bewegen en daardoor vaak met overgewicht kampen en een motorische achterstand oplopen. “Met Multimove kunnen kinderen op een speelse manier bewegen. Het programma draagt op verschillende manieren bij tot het sportbeleid dat ik voer: zo veel mogelijk mensen aan het sporten krijgen en dat op een gezonde manier. En leuk begonnen is half gewonnen!”

Motorische ontwikkeling stimuleren

Het programma wil allesbehalve betuttelend zijn of kinderen aan het handje meevoeren. Minister Muyters: “De bedoeling van Multimove is wél om jonge kinderen leuke prikkels aan te bieden en ze op een gevarieerde manier te laten bewegen. Rollen, springen, landen, glijden, werpen, zwaaien, roteren ... zijn een aantal van de twaalf basisvaardigheden uit dat pakket, die de motorische ontwikkeling van jonge kinderen stimuleren.”

Multimove bestaat ondertussen uit 104 pilootprojecten in 75 sportclubs en 29 gemeenten en bereikt op dit ogenblik zo’n 5 000 kinderen uit de doelgroep. De sessies worden gegeven door erkende begeleiders, die worden op-

geleid in de Vlaamse Trainersschool. Daarnaast biedt Multimove heel wat tips aan ouders om ook thuis hun kinderen op een degelijke manier te laten bewegen en spelen. Om zoveel mogelijk ouders en kinderen over Multimove te informeren en uit te nodigen om mee te doen, heeft men de website www.multimove.be ontwikkeld.

Aanbieders van Multimove aantrekken

“De website geeft tekst en uitleg over het doel en het belang van gevarieerd bewegen. Een handige kaart en agenda geven bovendien een compleet overzicht van de Multimove-activiteiten dichtbij of verder van huis. En er zitten heel wat doetips bij voor thuis, in de tuin, het zwembad, het bos, de speeltuin ...”, legt de minister uit.

Via de nieuwe website kunnen organisatoren van Multimove-activiteiten promotie voeren. Ze vinden er heel wat informatie en inspiratie

om kwaliteitsvolle Multimove-sessies uit te bouwen. “Het is trouwens de bedoeling om nog meer aanbieders van Multimove aan te trekken. Organisaties kunnen zich nog steeds aansluiten en een van de infosessies volgen”, besluit minister Muyters.

*Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, Bloso, Vlaamse Trainersschool, Vlaamse Sportfederatie, Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid, Vrije Universiteit Brussel, Universiteit Gent en Katholieke Universiteit Leuven.

Multimove draagt op verschillende manieren bij tot het sportbeleid van minister Muyters: zoveel mogelijk mensen aan het sporten krijgen op een gezonde manier.

Oosterweelverbinding: Antwerpse verkeersknoop eindelijk doorgehakt

In februari nam de Vlaamse Regering een belangrijke beslissing in het omstreden Oosterweeldossier. Dat omvangrijke project om de Antwerpse ring te sluiten via de aanleg van een Oosterweelverbinding moet de bereikbaarheid van zowel stad als haven fors verbeteren. Na talrijke studies en debatten viel de keuze uiteindelijk op het Oosterweeltracé.

“Met die keuze hebben we een grote stap vooruit gezet, in het belang van Antwerpen én Vlaanderen”, zegt N-VA-fractievoorzitter in het Vlaams Parlement Matthias Diependaele. “Daarom willen we snel de nodige stappen zetten voor de realisatie ervan. Joost mag weten waarom Open Vld nog extra studies zou willen waarvan we de uitkomst al kennen, maar die wel opnieuw voor vertraging zouden zorgen.”

Intussen is het meer dan 15 jaar geleden dat de eerste Oosterweelplannen werden opgesteld. Sommigen zijn allang tevreden dat er eindelijk een beslissing is genomen. Maar is het ook de juiste?

Matthias Diependaele: “We moeten er niet flauw over doen: dit dossier sleept al veel te lang aan. En al die tijd is de mobiliteit in de Antwerpse regio er alleen maar op achteruitgegaan. De stap die de Vlaamse Regering nu zet is dus niet te overschatten. En op basis van

de studies is het ook de meest verstandige. Het Oosterweeltracé beantwoordt het best aan alle gestelde doelen: de mobiliteitsproblemen in en rond Antwerpen aanpakken, de leefbaarheid verbeteren en de verkeersveiligheid verhogen. En dat allemaal binnen een haalbaar en betaalbaar kader.”

“*“Het Oosterweeltracé kan over de hele lijn de beste kaarten op tafel leggen.”*”

Een vaak gehoorde kritiek vanuit de oppositie en actiegroepen is nochtans dat de Vlaamse Regering mobiliteit laat primeren op leefbaarheid.

Matthias: “De volksgezondheid is voor ons zeker niet ondergeschikt aan het economische belang. Laat dat alvast duidelijk zijn. Maar globaal gezien valt er tussen de onderzochte tracés ook nauwelijks een verschil in luchtkwaliteit waar te nemen. Het Oosterweeltracé verbetert wel het sterkst de luchtkwaliteit in die zones van Antwer-

pen die momenteel het meest te lijden hebben onder de luchtverontreiniging. En het zorgt ook voor de beste verkeersdoorstroming op de hoofdwegen. Wat dan weer het sluipe- en vrachtverkeer doorheen de Antwerpse woonkernen het sterkst doet afnemen. Uit de verschillende studies is ook gebleken dat we de leefbaarheid nog kunnen verhogen met enkele milderende maatregelen. Samen met het Antwerpse stadsbestuur gaan we daar zo snel mogelijk werk van maken.”

Het debat wordt niet alleen verengd tot een keuze tussen mobiliteit en leefbaarheid, maar ook tot dat ene Oosterweeldossier. Terwijl het toch kadert in een omvattend mobiliteitsplan voor de regio?

Matthias: “Laat ons inderdaad niet vergeten dat er heel wat andere infrastructuurprojecten werden en worden uitgevoerd of in voorbereiding zijn in het kader van het Masterplan 2020 voor Antwerpen. De sluiting van de Antwerpse ring is maar één onderdeel van dat totaalplan. Een essentieel onderdeel, dat wel. Net daarom waren wij vragende partij om de tracékeuze nog voor het einde van deze legislatuur vast te leggen. We zijn blij dat de Vlaamse Regering die uitdaging niet uit de weg is gegaan.”

Er bestaat zoiets als 'de Vlaamse droom'

© Anne Dekrook

Zuhal Demir en Theo Francken zijn twee jonge N-VA-Kamerleden die de voorbije jaren niet onopgemerkt zijn gebleven. Voor het Nieuw-Vlaams Magazine wisselen ze van gedachten over 50 jaar migratie, maar ook over het belang van integratie voor nieuwkomers.

Zuhal, Theo, wat is jullie eigen ervaring en achtergrond rond migratie en integratie?

Theo Francken: "Voordat ik mij in de Kamer toelegde op het migratiedossier, werkte ik als adjunct-kabinetschef voor minister Geert Bourgeois. Daar hield ik me bezig met inburgering: met hoe we nieuwkomers in Vlaanderen ontvangen. De taal leren en een job zoeken zijn cruciaal voor nieuwe Vlamingen. Zelfs in Franstalig België begint men dat te beseffen."

“

"We moeten van migratie opnieuw een positief verhaal maken. Dat is alleen mogelijk door een shift van passieve naar actieve migratie."

Zuhal Demir: "Als Vlaming met Turks-Koerdische wortels liggen migratie en integratie me nauw aan het hart. Mijn ouders legden tijdens mijn jeugd sterk de nadruk op de kennis van het Nederlands en het belang van onderwijs. Ik hou mij als Kamerlid in de eerste

plaats bezig met het thema werk. Op de arbeidsmarkt zie je het belang van integratie en inburgering: veel te weinig allochtonen participeren op de arbeidsmarkt. Dat cijfer moet omhoog."

50 jaar migratie: een reden om te feesten?

Zuhal: "Wat mij betreft niet. Het draagvlak voor migratie is in dit land een van de kleinste ter wereld. En dat is niet omdat de Vlaming minder verdraagzaam of open zou zijn tegenover nieuwkomers, zoals bijvoorbeeld Bert Anciaux stelt. Maar wel omdat er in het verleden foute beleidskeuzes zijn gemaakt."

Theo: "De collectieve regularisatiecampagnes onder paars en Van Rompuy zijn daar mee de oorzaak van. Of wat te denken over illegale criminelen die na hun gevangenisstraf niet eens het land worden uitgezet? Dat is onbegrijpelijk. Anderzijds ben ik wel trots dat de N-VA de voorbije jaren ook constructief heeft kunnen meewerken. Tijdens de periode van lopende zaken

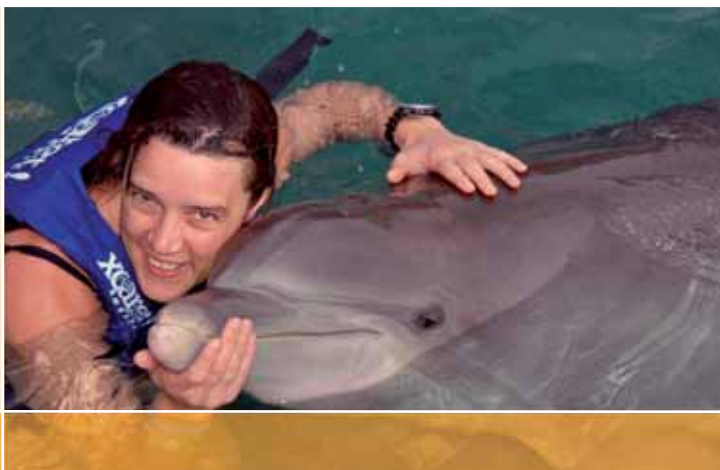
(de 541 dagen zonder regering, red.) werd dankzij ons initiatief de wet op de gezinshereniging verstrengd en de snel-Belgwet afgeschaft."

Waar wil de N-VA de verandering brengen?

Theo: "Geen enkele andere EU-lidstaat levert zoveel verblijfsvergunningen af aan passieve migranten (86 procent) en zo weinig aan arbeidsmigranten en studenten (14 procent). We moeten van migratie opnieuw een positief verhaal maken. Dat is alleen mogelijk door een shift van passieve naar actieve migratie. Het streefdoel is minstens het Europese gemiddelde behalen waarbij 54 procent van de verblijfstitels wordt afgeleverd aan arbeids- en studiemigranten. Mensen die hierheen komen om te werken of te studeren, moeten alle kansen krijgen."

Zuhal: "We moeten vooral inzetten op het versterken van mensen. We moeten nieuwkomers niet beschouwen als hulpeloze wezens maar hen aanspreken op hun eigen verantwoordelijkheid. Ik geloof dat er zoiets bestaat als een Vlaamse droom: wie inspanning doet, zal er met de nodige ondersteuning wel geraken. We moeten samenwerken aan onze gemeenschappelijke toekomst hier in Vlaanderen."

Judith De Kempeneer

Begin 2012 was de politiek nog onbekend terrein voor Judith (41). Maar tijdens de lokale verkiezingscampagne in Kortenaeken engageerde zij zich door mee op de lijst te staan. Die inzet verdween niet na 14 oktober 2012. Vandaag is Judith ondervoorzitter van de afdeling.

Judith werkt als project- en budgetmanager. En met hobby's als diepzee-duiken, motorrijden en zeilen zit ze ook in haar vrije tijd niet stil. Met politiek hield ze zich tot niet zo lang geleden helemaal niet bezig. Ook met de lokale politiek niet. Judith groeide op in Diepenbeek en verhuisde in 2002 naar Kortenaeken.

Kortenaeken is een kleine gemeente. In 2011 bestond er geen N-VA-afdeling en er waren slechts enkele N-VA-leden. Maar die staken de handen uit de mouwen om een volwaardige N-VA-afdeling uit te bouwen en een volledige lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen samen te stellen. "En zo kwamen ze bij mij terecht", vertelt Judith. "Voorheen

voelde ik me nochtans nooit aangetrokken tot de politiek. Maar na even twijfelen heb ik er toch mee ingestemd om de lijst mee te vervullen. Hoewel ik op dat moment niet echt wist waaraan ik begon."

Als inwijkeling in Kortenaeken wist Judith dat ze nauwelijks een kans had om verkozen te geraken. Maar dat nam niet weg dat ze zich met veel enthousiasme voor de campagne en de afdeling inzette. "En het werd een succesvolle campagne! De N-VA scoorde 17,7 procent. We behaalden drie zetels en besturen met 2,5 schepenen mee de gemeente."

"Tijdens de campagne heb ik zeer snel de politieke microbe te pakken gekre-

gen. En die heb ik ook doorgegeven aan mijn echtgenoot. Bij de bestuursverkiezingen werd ik verkozen als ondervoorzitter. Daarnaast ben ik organisatieverantwoordelijke van de afdeling. Onze kleine afdeling is ondertussen sterk gegroeid. We tellen nu 15 bestuursleden en slagen erin om regelmatig succesvolle activiteiten te organiseren. Zo kwamen er vorig jaar liefst 180 mensen naar onze eerste barbecue. Die goede werking danken we vooral aan de samenwerking binnen het bestuur. We vormen een hechte groep."

Judith ziet tijdens de komende maanden verschillende uitdagingen voor de afdeling. "In de eerste plaats gaan we campagne voeren voor onze schepenen Niels Willems, die op de lijst voor het Vlaams Parlement staat. En we gaan investeren in onze ledenwerving." Maar Judith kijkt ook al verder vooruit. Nu ze de politieke microbe te pakken heeft, wil ze blijven groeien in functie van de lokale verkiezingen in 2018.

Gezin: gehuwd met Francis Lacante en moeder van Laura, Louise en Marius

Lid van de N-VA: sinds augustus 2012

Houdt van: tuinieren, actief bezig zijn (diepzee-duiken, zeilen, motorrijden), puzzelen, vakantie

Levensmotto: "Carpe diem"

Grootste voorbeeld: Aung San Suu Kyi, die in 1991 de Nobelprijs voor de Vrede won

Culinair hoogtepunt: door mijn man vers gevangen kreeft op de barbecue

Laatste boek: *Het verloren symbool* van Dan Brown

Favoriete tv-programma: *House MD* en *The Mentalist*, lekker ontspannend na een drukke dag

Favoriete reisbestemming: waar weer en wind onze zeilboot heen voeren

Remi Vermeiren: “Iedereen lijdt onder de federale structuur”

Voor Remi Vermeiren (74), gewezen bankdirecteur en auteur van het spraakmakende Warande-manifest, is Vlaamse onafhankelijkheid uiteindelijk de oplossing voor het ‘mislukte’ Belgische project. Dat betoogt hij in zijn nieuwe boek, ‘België, de onmogelijke opdracht’.

Waarom is elk gewest binnen de Belgische federatie vandaag het ‘slachtoffer’ van de Belgische constructie?

“Omdat de federale constructie een aantal tekortkomingen heeft, zoals de overlappende of versnipperde bevoegdheidsverdeling, de dotaties en de daardoor verminderde eigen motivatie om degelijk te besturen. De op zich sociaal verantwoorde transfers hebben deels hetzelfde effect. Mede daardoor is de Waalse economie een negatieve uitschieter geworden in Noord-West-Europa. Want Wallonië werd niet gedwongen om de juiste sanerings- en herstelmaatregelen te nemen. En Brussel heeft zich kunnen veroorloven zijn structuren niet aan te passen. In een democratie volgt men nu eenmaal meestal de weg van de minste weerstand. Vlaanderen lijdt anderzijds meer dan de andere gewesten onder het democratisch deficit van de Belgische federatie. Zo lijdt iedereen in zeker mate onder de federale structuur. Maar het saldo van kosten en baten is daarom natuurlijk niet hetzelfde voor iedereen.”

U stelt dat België onmogelijk nog kan worden omgevormd tot een werkbare structuur, waarbij u vooral economische argumenten aanvoert. Anderen beweren echter

dat we zouden verarmen wanneer Vlaanderen onafhankelijk wordt.

“Wie zegt ‘vooral economische argumenten’ kan blijkbaar de andere argumenten, zoals gebrek aan democratie, in geld uitdrukken en vergelijken met de zuiver economische motieven. Voor het verarmen wordt geen enkel concreet argument aangehaald. Er zijn er geen, integendeel. Als er al nadelen zijn aan de kleinere schaal kunnen die meer dan gecompenseerd worden door eenvoudigere structuren en verantwoordelijker bestuur. De vergelijking met andere kleine landen toont dat aan. Zelfs het veel geciteerde ‘betalen van belasting in Brussel door de pendelaars’ steunt op geen enkele internationale regel of economische realiteit. Men had destijds even goed kunnen zeggen dat de overheveling van het onderwijs ons allen dommer zou maken.”

Als er vandaag al geen partners zijn voor een confederale hervorming, hoe kan er dan ooit een meerderheid voor een echte scheiding worden gevonden?

“Wijzere Vlaamse politici in alle partijen, overtuigde leden van de Vlaamse elite die uit de kast komen in plaats van binnenskamers te blijven brommen en Franstalige politici die mijn boek lezen (lacht). Ernstig: via een rechtstreeks democratische uitspraak is en blijft dat onmogelijk. Maar via de representatieve democratie lukt dat ooit wel. Maar “point ne vaut esperer pour entreprendre ni reussir pour persévérer”, zei Willem van Oranje toen de Nederlanders nog goed Frans praatten.”

 Het boek van Remi Vermeiren verschijnt bij Uitgeverij Pelckmans. Wij geven vijf exemplaren weg (zie blz. 19).

Remi Vermeiren: “Als er al nadelen zijn aan de kleinere schaal kunnen die meer dan gecompenseerd worden door eenvoudigere structuren en verantwoordelijker bestuur.”

Op de barricaden voor het Oekraïense volk

Woensdag 19 februari. Het onafhankelijkheidsplein in Kiev brandt. Het geweld tegen Oekraïense burgers was de dagen voorheen geëscaleerd. Opnieuw stierven mensen. In de luwte van de avond worden gewonden verzorgd en barricades heropgebouwd. De leiders van het verzet spreken de massa toe.

En dan plots beklom een Europees Parlementslid van de N-VA het podium?

Mark Demesmaeker: “Dat klopt! Mijn verantwoordiging over het buitensporige geweld van de ordetroepen was zo groot, dat ik meteen een vlucht naar Kiev boekte. Ik was er afgelopen december ook al. Toen liepen westerse politici elkaar voor de voeten en had het onafhan-

kelijkheidsplein nog een feestelijk karakter. Van die sfeer was nu geen sprake meer. Op en rond Maidan stierven mensen; woede en ontzetting overheersten. Ik vond dat ik ook op zo'n dramatisch moment daar moest zijn. Van andere westerse collega's was overigens geen spoor te bekennen. Verhofstadt moest wellicht wachten op groen licht van Obama, Merkel en alle andere wereldleiders om zijn Hiltonsuite te boeken.”

Heb je risico's genomen?

Mark: “Ik heb niet gewacht op een georganiseerde delegatie van het Europees Parlement maar nam uiteraard wel voorzorgen. Zo onderhoud ik goede contacten met enkele onafhankelijke parlementsleden. Een van hen, Yuriy Dervyanko, is inmiddels een vriend. Zijn entourage stond in voor mijn veiligheid. Dankzij hen kon ik het door de oproerpolitie hermetisch afgesloten stadscentrum probleemloos bereiken. Zij brachten mij ook naar het beroemde Sint-Michaelklooster, dat dienst deed als noodhospitaal. Ik was onder de indruk van de professionele aanpak van artsen en verplegers, al-

lemaal vrijwilligers. Gewonde demonstranten vertelden me de harde verhalen over het geweld door de gevreesde en gehate stoottroepen van (voormalig) president Janoekovitsj, de Berkut-militie.”

Een journalist liet ontvallen dat jouw actie een hoog 'Kuijpers en Luyten-gehalte'* had. Akkoord?

Mark: “Mijn wollen trui en sandalen had ik wel thuisgelaten (lacht). Maar de nek uitsteken voor democratische en geweldloze manifestaties van onderdrukte volkeren maakt inderdaad deel uit van het DNA van de N-VA.”

Je hebt je ontpopt tot dé Oekraïne-expert bij uitstek. Vanwaar jouw interesse?

Mark: “Ik bezocht het land de afgelopen jaren verschillende keren en heb er heel wat vrienden. Mijn vriendin is Oekraïense. Dat speelt uiteraard allemaal mee. Maar vooral: ik ben in het Europees Parlement lid van de commissie Buitenlandse zaken en mensenrechten. Oekraïne staat al enkele maanden bovenaan de agenda. Door die contacten weet ik wat er ginder echt leeft, en dat is toch een meerwaarde voor mijn parlementair werk.”

Je hamerde veelvuldig op de rol die de EU moet opnemen.

Mark: “En vooral de rol die de EU níet heeft opgenomen! Zeker in de beginfase van de demonstraties reageerde de Unie te afwachtend. Later, toen ze wel met één stem sprak, bewees de EU dat het wel degelijk een dwingende rol kan spelen. Oekraïne heeft nu een goede en betrouwbare buur nodig om een stabiele democratie, gebaseerd op de rechtsstaat, op te bouwen.”

** Willy Kuijpers en de betreurde Walter Luyten zijn twee Volksuniecorfeyeeën met een groot hart voor (onderdrukte) volkeren. Zij deinsden er niet voor terug om in benarde tijden geweldloze demonstraties in onder meer Baskenland, Catalonië en Litouwen te ondersteunen.*

Mark over zijn toespraak op Maidan: “De nek uitsteken voor democratische en geweldloze manifestaties van onderdrukte volkeren maakt deel uit van het DNA van de N-VA.”

Antihomowet Oeganda: Niets doen is geen optie

In veel Afrikaanse landen staan homorechten niet bepaald hoog op de agenda. Maar in Oeganda heeft de regering de klok wel heel ver teruggedraaid. Helemaal naar de duistere middeleeuwen, luidt de kritiek van homorechten-activisten. Piet De Bruyn, Vlaams Parlementslid en zelf homoseksueel, licht toe.

Door homofobie te institutionaliseren heeft de 'Parel van Afrika' veel van zijn glans verloren. Maar hoe-veel strenger is die nieuwe wet precies?

Piet De Bruyn: "Op homoseksualiteit staat vandaag net niet de doodstraf. Al was die in een eerste ontwerp wel voorzien. Maar onder internationale druk is die dan toch geschrapt. Een schrale troost. Want wie de wet herhaaldelijk overtreedt, vliegt nu levenslang de gevangenis in. Daarbij komt dat de wet niet enkel daden bestraft. Het is nu ook strafbaar om homoseksualiteit te 'promoten'. Waag het dus niet om erover te praten of schrijven zonder het expliciet te veroordelen. Zelfs wie enkel weet heeft of getuige is van 'onnatuurlijk' seksueel gedrag en het niet aangeeft bij de politie, is tegenwoordig al strafbaar in Oeganda."

Sommigen wijzen erop dat homofobie diepgeworteld is in de Afrikaanse cultuur. En daardoor ook zo moeilijk uit te roeien.

Piet: "In ruime delen van Afrika heerst inderdaad een zwijgcultuur. Een onderwerp als seksualiteit is er met schaamte beladen, zeker bij de oudere bevolking. En die geeft nog vaak de

toon aan in de politiek. Vormen van seksualiteit die buiten de traditionele norm vallen, zijn er al helemaal taboe. Dat helpt de negatieve houding van veel Afrikanen tegenover holebi's ver-

Vlaams Parlementslid Piet De Bruyn: "Pragmatisme mag niet leiden tot cultuurrelativisme."

klaren. Maar het praat die natuurlijk nooit goed. Sterker zelfs: net in dit conflict moeten we ons ervoor hoeden om in cultuurrelativisme te vervallen. Het gaat hier immers niet om speciale rechten voor holebi's maar om universele mensenrechten."

Anderen noemen die antihomowet dan weer een erfenis van het koloniale verleden. Terecht?

Piet: "Die wet komt natuurlijk niet zomaar uit de lucht vallen. Het klopt dat de kolonisatie de bestaande seksuele intolerantie vaak nog versterkt heeft. In heel wat Afrikaanse landen vertaalde zich dat in wetgeving die homoseksualiteit verbiedt en bestraft. Hier en daar zelfs met de doodstraf. Ook Oeganda voert al jarenlang een repressief beleid ten opzichte van holebi's. Daar wordt die negatieve grondstroom extra gevoed door onder meer radicale Amerikaanse evangelisten. Hun invloed is duidelijk merkbaar in de nieuwe wet."

De hamvraag is natuurlijk hoe de politieke wereld met dit moreel conflict moet omgaan?

Piet: "Een gezamenlijk Europees optreden geniet uiteraard onze voorkeur. Maar dat mag geen schaamlapje zijn voor de Belgische overheid om niets te doen. Een publieke veroordeling is onvoldoende. We moeten minstens ook overwegen om onze directe budgettaire hulp op te schorten. Ngo's die rechtstreeks met en voor de Oegandese bevolking werken, hoeven daar niet onder te lijden. Niemand pleit ervoor om elke vorm van

contact of samenwerking stop te zetten. Pragmatisme is een goede zaak, ook in de strijd voor mensenrechten. Alleen mag dat niet leiden tot cultuurrelativisme. De N-VA zal nooit meehelpen om internationaal erkende basisrechten te ondergraven."

Jong N-VA is tegen verhoging inschrijvingsgeld hoger onderwijs

In een verkiezingsmemorandum pleiten hogescholen en universiteiten voor meer financiering. Ze willen dat geld bij de studenten zoeken, in de vorm van hogere inschrijvingsgelden. Ook Open Vld stelde onlangs een verhoging van het inschrijvingsgeld voor (van zeshonderd naar achthonderd euro). Maar voor de middenklasse die niet in aanmerking komt voor een studietoelage, zou dit een enorme lastenverhoging betekenen.

Een verhoging van het inschrijvingsgeld is geen goede oplossing voor een betere financiering van het hoger onderwijs, vindt Jong N-VA. Want zo'n kortzichtige verhoging zou studenten en gezinnen doen afhaken van verdere studies, waardoor ze kansen missen. Gelukkig blijft deze Vlaamse Regering stevig investeren in het onderwijs. Er wordt stapsgewijs meer dan tweehonderd miljoen euro in het hoger onderwijs geïnjecteerd en er komen op termijn duizend professoren bij.

Studiekeuzebegeleiding

Om nog meer middelen vrij te maken, is het vooral nodig om de doorstroming te verbeteren. Vandaag moeten

onze onderwijsinstellingen zware inspanningen leveren om foute studiekeuzes recht te trekken. Volgens cijfers van de instellingen slaagt liefst zes op de tien studenten niet in het eerste jaar van de universiteit. Veertig procent van de studenten verlaat de hogescholen en universiteiten zonder diploma.

“ **Jong N-VA wil dat het hoger onderwijs democratisch blijft, maar we moeten de massificatie en het ‘blijven proberen’ een halt toeroepen.** ”

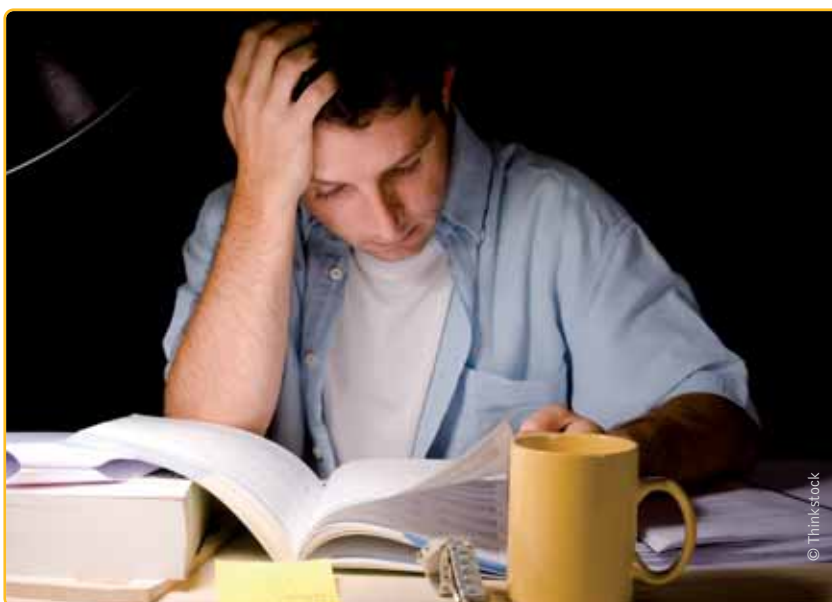
Studenten moeten dus sneller in de juiste opleiding terechtkomen. Jongeren kunnen hun eigen talenten niet steeds goed inschatten. Daarom pleit

Jong N-VA al langer voor een intensere studiekeuzebegeleiding, gekoppeld aan een niet-bindende oriëntatieproef vóór het einde van het secundair onderwijs. Op die manier zullen studenten op voorhand beter nadenken over wat ze willen en nagaan of ze de nodige competenties hebben voor een bepaalde richting in het hoger onderwijs.

Het aanbod rationaliseren

Dankzij de nieuwe Vlaamse onderwijshervorming zullen alle studierichtingen in het secundair onderwijs worden gescreend om ze waar nodig te verbeteren of te schrappen. Er bestaan nu heel wat richtingen die weinig perspectief bieden op verdere studies of een job. Die versnippering bestaat ook in het hoger onderwijs. Daarom moeten we het aanbod rationaliseren. Vlaanderen moet in de eerste plaats inzetten op een aantal expertisecentra waarmee het zich internationaal kan profileren.

Jong N-VA wil dat het hoger onderwijs democratisch blijft, maar we moeten de massificatie en het ‘blijven proberen’ een halt toeroepen. Er is nood aan een snellere heroriëntering bij verkeerde keuzes of wanneer studenten een bepaalde studierichting niet aankunnen. In plaats van het algemene inschrijvingsgeld te verhogen, kan dat door wat minder leerkrediet uit te delen. Aan de uitputting van dat krediet kunnen dan wel hogere inschrijvingsgelden worden gekoppeld. Daardoor zullen studenten sneller in de juiste opleiding terechtkomen en zullen ze hun slaagkansen tijdens het volledige traject beter inschatten. Op die manier dalen de studiekosten voor gezin en samenleving.”

Veertig procent van de studenten verlaat de hogescholen en universiteiten zonder diploma.

Vijf Vlaamse resoluties

Vijftien jaar geleden, op 3 maart 1999, keurden Vlaams Parlementsleden van CD&V, Open Vld, Volksunie en sp.a de ‘Vijf resoluties van het Vlaams Parlement’ goed. Daarmee zetten ze de toon voor verdere stappen in de staatsherforming.

Vijftien jaar later roepen diezelfde traditionele partijen moord en brand bij het confederalisme dat de N-VA voorstelt. Nochtans borduurt de N-VA slechts verder op de vijf resoluties die zowel sp.a, Open Vld als CD&V in het Vlaams Parlement mee goedgekeurde.

Voormalig Vlaams minister-president Luc Van den Brande (CD&V) legde de basis voor de vijf resoluties van het Vlaams Parlement.

de bevoegdheden inzake personenbelasting. Een derde resolutie stipuleerde onder meer dat een aantal gemeentelijke bevoegdheden binnen Brussel aan het gewest moesten worden overgedragen en dat de negentien Brusselse gemeenten moesten fuseren.

In een vierde resolutie somde Vlaanderen een aantal bevoegdheden op die het wou overnemen. Een aantal daarvan is intussen geregeld (zoals het gemeentelijk en provinciebeleid), een aantal andere zijn nog steeds federale bevoegdheden (gezondheidsbeleid, werkgelegenheid, ontwikkelingssamenwerking ...).

Zo stelt de eerste resolutie een tweeledig staatsmodel voorop met twee volwaardige deelstaten, Vlaanderen en een Franstalige deelstaat. Coherente bevoegdheidspakketten moeten leiden tot efficiënter en meer kwaliteitsvol bestuur. De tweede resolutie vraagt de volledige bevoegdheid inzake gewestbelastingen en de volledige overdracht van

Tot slot herinnerde de vijfde resolutie aan het territorialiteitsbeginsel en het principe van niet-inmenging. Vlaanderen eiste daarmee administratief toezicht over randgemeenten en Voeren en vroeg inspraak in de samenstelling van het Rekenhof, het Arbitragehof, de Raad van State en de Hoge Raad voor Justitie.

MEERWAARDE

Een logisch vervolg op het Warandemanifest

Negen jaar geleden werd het *Manifest voor een zelfstandig Vlaanderen in Europa* gepubliceerd. Dit zogenoemde ‘Warandemanifest’ was een pleidooi voor de opdeling van België in twee zelfstandige staten, beide volwaardige leden van de Europese Unie.

Heel wat prominenten uit het Vlaamse academische en zakenleven ondertekenden het manifest, van Herman De Bode (McKinsey, sinds kort N-VA) en Johan Van den Driessche (KPMG, vandaag N-VA-gemeenteraadslid in Brussel) tot prof. Erik Suy (voormalig vicesecretaris-generaal Verenigde Naties) en prof. Jef Vuchelen (VUB). Sinds het verschijnen van het Warandemanifest zijn de ne-

fasten gevolgen van het Belgische federale bestel alleen maar duidelijker en scherper geworden. Daarom schreef de bezieler ervan, Remi Vermeiren, een logisch vervolg op het Warandemanifest. Zijn boek *België: de onmogelijke opdracht* pleit onomwonden voor de onafhankelijkheid van Vlaanderen, Wallonië en Brussel.

Remi Vermeiren: België. De onmogelijke opdracht. Uitgeverij Pelckmans, 216 blz., 20 euro. Ook als e-boek verkrijgbaar: ISBN 978-90-289-7761-7, 15 euro.

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *België: de onmogelijke opdracht*. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op onze wedstrijdsvraag: **“Hoe heet de Vlaamse denkgroep waarvan Remi Vermeiren voorzitter is?”** Stuur uw antwoord voor 11 april naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

N-VA-peloton in 1000 km voor Kom op tegen Kanker

De kettingen gesmeerd, de banden opgepompt, de kuiten opgewarmd: fietsend N-VA maakt zich klaar voor een nieuwe deelname aan de 1000 km voor Kom op tegen Kanker.

Deze 'langste fietstocht van Vlaanderen' is ondertussen aan haar vijfde editie toe en vindt traditioneel plaats tijdens het Hemelvaartweekend. De opbrengst van het evenement gaat naar de wetenschappelijke strijd tegen kanker. Voor de N-VA rijden er drie teams mee.

Doorheen heel Vlaanderen

De 1000 km-fietskaravaan trekt door heel Vlaanderen. Start- en stopplaats is steeds Mechelen. Van daaruit vertrekt het peloton elke dag voor een rit door een van de provincies. Op 29 mei doet de karavaan een tussenstop in Landen, na eerst Vlaams-Brabant te zijn doorgetrokken. Geel is op 30 mei de gaststad voor provincie Antwerpen. Waregem verwelkomt op

1 juni de fietsers voor hun West-Vlaamse passage en op 2 juni is Oost-Vlaanderen de hekkensluis met Evergem als middagstopplaats.

Het enthousiasme voor de N-VA-deelname is groot. Want nog voor er officieel werd gestart met fondsen werven voor deze editie, stond er al meer dan 9 000 euro op de N-VA-KOTK-rekening. De opbrengst van de editie 2014 gaat naar het onderzoek en de diagnose en therapie van residuele tumoren en metastasen (uitzaaiingen).

Hoe kan u zich engageren?

De N-VA engageert zich om minstens 15 000 euro in te zamelen. Ook u kan dit initiatief steunen. U vindt alle nuttige informatie op www.n-va.be/kotk. Informeer ook bij uw lokale afdeling!

Misschien wilt u onze fietsers zelf komen aanmoedigen? Op www.1000km.be vindt u alle informatie. Het volledige parcours wordt enkele weken voor het evenement bekend gemaakt.

N-VA-vrouwen kronen Katrien Van Eeckhoutte tot 'Vlaamse Madam'

De vrouwelijke parlementsleden van de N-VA hebben met Katrien Van Eeckhoutte, directeur van het Brugse Concertgebouw, een toonbeeld van cultureel ondernemerschap verkozen als hun 'Vlaamse Madam' van het jaar. De VlaM-trofee wordt elk jaar op de vooravond van Internationale Vrouwendag uitgereikt aan een Vlaamse vrouw die zich maatschappelijk verdienstelijk maakt.

Van Eeckhoutte studeerde Toegepaste Economische Wetenschappen en heeft haar wortels in het bedrijfsleven. Voor ze in 2002 aan de slag ging als zakelijk leider van *Brugge 2002: Culturele hoofdstad van Europa* werkte ze bij ING. Sinds 2003 is ze verbonden aan Concertgebouw Brugge: eerst als zakelijk leider en sinds 2007 als algemeen directeur.

"De zakenwereld en de culturele sector hoeven helemaal niet zo ver van elkaar af te staan als sommige mensen lijken te denken", liet N-VA-Kamerlid Sarah Smeyers optekenen bij de uitreiking van de prijs. "Ik ben ervan overtuigd dat beide milieus elkaar iets te leren hebben."

Cathy Coudyser en Sarah Smeyers zetten 'Vlaamse Madam' Katrien Van Eeckhoutte in de bloemetjes.

Vlag mee tijdens De Ronde

Ook dit jaar doet de Vlaamse Volksbeweging (VVB) een bevlagingsactie in het kader van Vlaanderens mooiste, de Ronde van Vlaanderen, op 6 april.

Doet het peloton uw stad of gemeente aan of beter nog: woont u langs het parcours? Dan rekent de VVB op u om de Vlaamse Leeuw uit te hangen. Zin om deze Vlaamse kermis op het terrein zelf te proeven en om kleine leeuwenvlagjes uit te delen?

Aarzel dan niet en contacteer de VVB via jo.van.bever@telenet.be of op het nummer 0494 41 10 53. Alle vlaggers zijn achteraf welkom in het parochiaal centrum van Etikhove (Nederholbeekstraat) voor het grote vrijwilligersvlaggersfeest.

Start verkiezingscampagne

27/4

10 uur

Verkiezingsmeeting

Concertgebouw (Brugge)

De N-VA trapt haar campagne officieel af op **zondag 27 april in Brugge (Concertgebouw)**. Vanaf 10 uur 's morgens bent u welkom op de verkiezingsmeeting. In de namiddag kan u de stad ontdekken met een gegidste wandeling, museumbezoeken of een fietstocht naar Damme.

Blokkeer deze data alvast in uw agenda.

Alle leden ontvangen nog een persoonlijke uitnodiging met alle praktische informatie.

24/5

10.30 uur

Slotmeeting en familiedag

Planckendael (Mechelen)

Jong en oud zijn welkom op de slotmeeting en familiedag op **zaterdag 24 mei in Planckendael (Mechelen)**. Het gezinsprogramma omvat onder andere een muziek-optreden, een toespraak van voorzitter Bart De Wever en uiteraard een bezoek aan de dierentuin.

422 kandidaten voor Verandering voor Vooruitgang

422 kandidaten tellen de N-VA-lijsten voor de verkiezingen van 25 mei. Die dag verkiest u de volksvertegenwoordigers voor het Vlaams Parlement, de federale Kamer, het Europees Parlement en - in Brussel - het Brussels Parlement.

De voorbije maand stond helemaal in het teken van de campagnevoorbereiding. De agenda van de kandidaten was gevuld met kandidatendagen, vormingsmomenten, fotoshoots en her en der al een debat. Tegelijkertijd haalde team communicatie op het partijsecretariaat alles uit de kast om de kandidaten te voorzien van affiches, foldertjes, websites en ander campagnemateriaal.

Gemeenteraadsvoorzitter Zutendaal

Dirk Smits

De gemeenteraadsverkiezingen waren voor Zutendaal een politieke aardverschuiving. Na meer dan 30 jaar absolute CD&V-meerderheid maakte de groene Limburgse gemeente kennis met de kracht van verandering. Voor het eerst wordt de gemeenteraad er niet meer geleid door de burgemeester, maar door een gemeenteraadsvoorzitter. Een rol op het lijf geschreven van Dirk Smits.

“Sinds m’n 21ste maak ik deel uit van de gemeenteraad. Na 24 jaar oppositie zit ik nu aan de andere kant en leid ik als voorzitter de debatten in goede banen. Die oppositiejaren hebben me gevormd en getekend. Ik ken het klappen van de zweep. Die ervaring neem ik uiteraard mee als voorzitter. Zo is het voor mij belangrijk dat alle raadsleden de kans krijgen om hun standpunt te verdedigen. Een goed debat is de ruggraat van onze democratie. Respect tussen meerderheid en oppositie is essentieel.

Nochtans lagen de kaarten na de verkiezingen niet eenvoudig. De N-VA maakt deel uit van de lokale lijst die sinds 1988 een vaste waarde is in de Zutendaalse politiek. Met 44 procent van de stemmen en 9 op de 17 verkozenen behaalden

we een schitterend resultaat. CD&V haalde evenveel zetels. Een 9-9-1 zetelverdeling was het gevolg. Uiteindelijk gaf de wil om te veranderen gelukkig de doorslag en verdween CD&V naar de oppositie. De N-VA heeft nu met de burgemeester en één schepen twee absolute sterkhouders in het college.

Breng je vrouw mee

Als voorzitter ben ik zeer tevreden dat we de technische uitrusting van de raadzaal hebben verbeterd. Ook in een kleine gemeente is dat geen overbodige luxe. Nu kunnen we tenminste iets projecteren tijdens de zittingen. Ook een geluidsinstallatie is nog gepland. Investerings die het debat moeten versterken en de raad aantrekkelijker maken voor inwoners.

Nieuw sinds deze legislatuur is het spreekrecht voor burgers. Daarmee willen we hen meer betrekken bij het reilen en zeilen in hun gemeente. Natuurlijk vergt het wel wat moed om als inwoner de gemeenteraad toe te spreken. De eerste keer vergeet ik nooit: de vraagsteller had zijn echtgenote meegebracht en vroeg of die mee het woord mocht voeren. Als voorzitter moet je dan improviseren. De raad stemde toe. Gelukkig maar ... want het bleek dat de man er, overmand door zenuwen, haast geen woord uitkreeg. Zijn vrouw deed het evenwel voortreffelijk!

Raadsleden moeten zich thuisvoelen

Helaas beperkt de rol van voorzitter me wel als raadslid. In het verleden ging ik graag en vaak in debat. Dat probeer ik nu te beperken, hoe moeilijk dat soms is. Als voorzitter sta je nu eenmaal een beetje boven het gewoel. Ook voor de inwoners is het soms verwarrend dat ik als gemeenteraadsvoorzitter geen deel uitmaak van het college van burgemeester en schepenen. Toch vinden we de keuze voor een raadslid als voorzitter een meerwaarde. Als nieuwe raadsleden van zowel meerderheid als oppositie me dan komen vertellen dat ik het goed doe, weet ik dat ze zich gewaardeerd en thuis voelen in onze gemeenteraad!”

© Dirk Smits

Dirk Smits: “Na 24 jaar oppositie zit ik nu aan de andere kant. Respect tussen meerderheid en oppositie is voor mij essentieel.”

Nog net geen Berufsverbot

Alle vergelijkingen lopen mank, maar soms zou je denken dat in België de terreur van het Berufsverbot is ingesteld.

Het is een historisch beladen term, ook nog steeds in Duitsland waar het Berufsverbot midden de jaren dertig werd uitgevonden én toegepast. In donkere tijden dus, maar na 1945 nog gehanteerd. Zelfs door de sociaaldemocratische kanselier Willy Brandt in zijn strijd tegen de Rote Armee Fraction. Het laatst gekende slachtoffer was onderwijzeres Dorothea Vogt die, verdacht van communistische sympathieën, in 1995 werd ontslagen. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens kwam er aan te pas om de vrouw vrij te pleiten.

Foute Meeuw

Om je politieke overtuiging gewraakt worden, om je ideeën verdacht zijn: het is van alle tijden. Het lied *Die Gedanken sind frei* dateert van midden 19de eeuw, maar deze zogenaamde eerste protestsong klinkt nog regelmatig op. Ook in het België van vandaag waar de gedachten niet altijd vrij zijn.

Toen enkele weken geleden bekend raakte dat Herman Van Rompuy *De Meeuw*, een gedicht van Cyriel Verschaeve, op een oude pagina van zijn webstek had staan, werd de EU-president aan het kruis genageld door Jean Quatremer, de Parijse correspondent van de linkse krant *Libération*. Op zijn blog (*Coulisses de Bruxelles*) verwijt Quatremer Van Rompuy nazisympathieën. Verschaeve werd in 1946, veertig jaar na de publicatie van het gedicht, inderdaad wegens collaboratie ter dood veroordeeld. Het gedicht dateert uit 1907, lang voor die andere

Grote Oorlog. Tussen haakjes: Van Rompuy zette het in juni 2007 op zijn webstek, dus nog voor hij het hoge EU-mandaat kreeg toegewezen.

Dat de hetze tegen Johan Swinnen vooral uit Vlaanderen komt, steekt nog het meest.

Toch veegde Haikoe-Herman het van zijn blog, wat hij beter niet had gedaan. Veel beter had hij Quatremer de vraag gesteld wat we van hem nog wél en wat we niet meer op onze webstek mogen zetten. En wat hij vandaag denkt over de onvoorwaardelijke steun die Yves Montand, Simone Signoret, Jean Ferrat, Sartre en andere grootheden aan het moorddadige Sovjetregime boden? Pas na de schande van de Hongaarse opstand (1956) en van de neergeslagen Praagse Lente (1968) vielen van de dames en heren de oogschelen af. Dat Quatremer het niet op Vlamingen en zeker niet op de N-VA heeft begrepen, laat hij regelmatig horen als panelgast in *Mise au point*, het zondagse politiek debat van RTBF.

Gifpijlen

In datzelfde programma (8/03/2014) kwam de zaak-Johan Swinnen ter sprake. Swinnen, die professor Beeldcultuur aan de VUB is, zou als curator optreden voor de veelbelovende fototentoonstelling *Portrait imaginé de la Flandre* in het Musée de la Photographie van Charleroi. Alles was in kannen en kruiken voor de opening in mei tot zijn lidmaatschap van de N-VA en zijn werk als fractiesecretaris in de Kamer van Volksvertegenwoordigers er plots te veel aan waren! Uit welke richtingen de gifpijlen kwamen, is voer voor discussie. Uit Franstalige hoek?

Het kan, maar het is niet eens zo zeker. In *Mise au point* wist cartoonist Pierre Kroll te zeggen dat de fotodeskundige capaciteiten van curator Swinnen niet in vraag worden gesteld en dat 's mans N-VA-gezindheid voor hem geen punt is. "In Wallonië zijn trouwens alle expocuratoren PS'ers!" En daarmee deed de cartoonist de zaak met een lachertje af. Berufsverbot dus, omwille van een politieke overtuiging!

Twee maten

Resultaat: geen tentoonstelling, geen bijhorend boek, geen culturele aanwezigheid van Vlaamse fotografen in Wallonië! Een negatieve test voor het nog jonge culturele akkoord Vlaanderen-Wallonië.

Dat de hetze tegen Swinnen vooral uit Vlaanderen komt, steekt nog het meest. Uit welke hoek dan wel? Ongetwijfeld uit die van de meest rabiante vaandeldragers van *Niet in onze naam*, het opgeklopte initiatief uit 2011 om kunstenaars in het gareel te spannen tegen nationalisme en voor een gerestaureerd België. In plaats van de beoogde solidariteit, waarvoor velen van hen toen te goeder trouw de handtekening zetten, kregen ze bekrompenheid en heksenjacht in de plaats.

Slotvraag: waarom een hetze tegen Swinnen omwille van zijn N-VA-stempel en waarom geen kwaad woord over de Dichter des Vaderlands Charles Ducal, die een notoir PvdA-militant is?

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad Wij. Als gastschrijver geeft hij zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

“België doorstond de crisis goed”

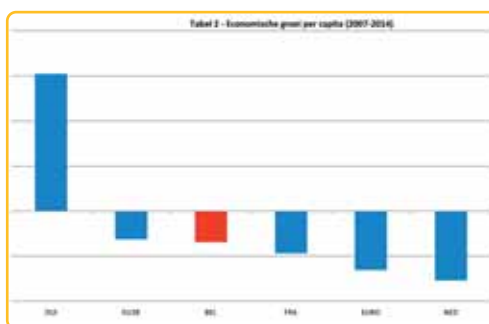
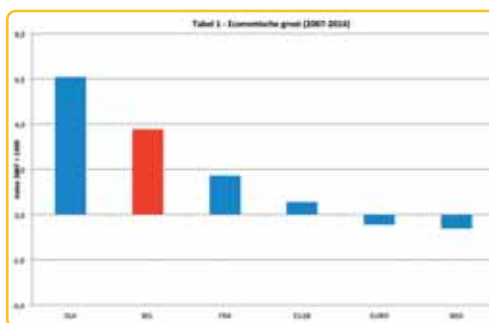
De traditionele partijen staan bijna in koor te roepen dat België de crisis goed heeft doorstaan. Volgens hen is dat hun verdienste, en het gevolg van een verstandig saneringsbeleid. Maar die stelling klopt niet.

1. De traditionele partijen kijken naar de groei van het bruto binnenlands product (bbp), de maatstaf om onze economische omvang en groei te meten.

Als we kijken naar de omvang van het bbp dit jaar en we vergelijken dat met de omvang ervan het jaar vóór de crisis, dan is de economie in België met bijna vier procent gegroeid (tabel 1). Dat is inderdaad beter dan het Europese gemiddelde of dan de buurlanden. Slechts enkele Europese landen, waaronder Duitsland, kunnen betere cijfers voorleggen.

2. Maar concluderen dat België de crisis beter heeft doorstaan dan de buurlanden en de rest van Europa is op zijn zachtst gezegd kort door de bocht.

Want de economische groei in België is te danken aan een sterke bevolkingsgroei, een verdere stijging van de vastgoedprijzen, weinig besparingen door de overheid en de creatie van gesubsidieerde banen. Neem bijvoorbeeld de bevolkingsgroei: als je de cijfers van het bbp vertaalt naar het bbp per inwoner dan zie je al een ander verhaal (tabel 2). De economische omvang per capita is dit jaar nog steeds kleiner dan vóór de crisis, net als in veel buurlanden. De krimp in België ligt zelfs net boven het Europese gemiddelde. Ook hier vormt Duitsland de uitzondering.

3. De groei die in België werd gecreëerd, is niet duurzaam.

De groei in België werd gekocht met geleend geld. Het beleid dat wordt gevoerd, heeft weliswaar weinig nadelige effecten op korte termijn, maar het is nefast op langere termijn. Door niet te besparen en de uitgaven nog te laten toenemen (in % van het bbp), wordt onze begrotingsopdracht in de toekomst zwaarder. Ook de creatie van gesubsidieerde arbeid kent grenzen. In crisistijden is dat nog deels te verantwoorden, maar de jobcreatie zou intussen moeten worden overgenomen door de privésector. En dat gebeurt niet, door ons competitiviteitsprobleem.

4. Zeggen dat België de crisis goed heeft doorstaan, is dus een eenzijdige lezing van de cijfers.

Het beleid van Di Rupo leent zich perfect om de problemen op korte termijn te maskeren. Maar het vergroot de problemen op langere termijn.

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel
Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
Maart 2014

 facebook.com/nieuwvlaamsealliantie

 bekijk de filmpjes van de N-VA op YouTube

 vind de N-VA op LinkedIn

 volg de N-VA op Twitter

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Arnout De Cuyper, Sven De Neef, James De Paepe, Peter De Roo, Hans Govaerts, Xavier Lesenne, Benjamin Muylaert, Ralph Packet, Joachim Pohlmann, Tinne Stukkens, Maurits van Liedekerke.

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Anne Deknock
Foto's inhoud blz. 3:
© Belga Image - © N-VA - © Dreamstime

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
BE33 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
21 maart 2014.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws